

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Ek/2272/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122398946
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122398946.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava-Ružinov, IČO 31 335 004, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s. r. o., so sídlom Bajkalská 13, 821 02 Bratislava-Ružinov, IČO 36 860 662, proti povinnému: P. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/X, XXX XX S., o vymoženie trov základného konania, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Eva Pálffyová, so sídlom exekútorského úradu Javorová 7, 927 01 Šaľa, sp. zn. 126EX 953/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 13Ek/2272/2022 zo dňa 28.10.2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 28.10.2022 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení, za použitia ustanovení § 61k ods. 1, ods. 2 a 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 263 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) uviedol, že návrh povinného bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote, teda má odkladný účinok, ale nie je dôvodný. S poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. I.ÚS 456/2011 a sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019 uviedol, čo je účelom exekučného konania a aký je rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu. Exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť rozhodnutí vydaných v základnom konaní, teda preskúmať exekučný titul z hľadiska hmotného práva, ani preskúmať právne posúdenie všeobecným súdom Slovenskej republiky a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného exekučným titulom. Exekučný súd nie je súdom, ktorý by slúžil ako opravný prostriedok voči rozhodnutiam v základnom konaní. Exekučný súd je oprávnený preskúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu a súlad návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom. Exekúcia je vedená na základe právoplatného exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Levice, sp. zn. 13Csp/68/2019-271 zo dňa 09.06.2022, ktorým bola povinnému uložená povinnosť nahradiť žalovanému (oprávnenému) „trovy konania vo výške 1.154,55 Eur k rukám právneho zástupcu žalovaného: Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s. r. o., so sídlom 821 02 Bratislava, Bajkalská 13, IČO: 36 860 662“. V zmysle § 263 ods. 1 CSP pri trovách konania je prijímateľ finančných prostriedkov advokát, ktorý je zároveň platobným miestom. V konaní nebolo preukázané, že by zo strany povinného došlo k úhrade sumy 1.154,55 Eur. Povinný tak nepostupoval v súlade s ustanovením CSP. Neobstojí preto tvrdenie povinného o tom, že exekučný titul neobsahuje údaje na úhradu trov konania ako dôvod na zastavenie exekúcie. K námietke povinného, ktorou poukazuje na rozpor s Ústavou SR, vyšší súdny úradník uviedol, že povinný nevyužil svoje právo podať voči uzneseniu sťažnosť ako riadny opravný prostriedok, a tým sa po márnom uplynutí lehoty na podanie sťažnosti stalo pre neho právne záväzným. Na základne uvedeného nemožno hovoriť, že povinnému bolo odňaté jeho právo na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, keďže predmetného sa

povinný sám vzdal. Na záver vyšší súdny úradník dodal, že o odklade exekúcie podľa § 61h Exekučného poriadku, rozhoduje súdny exekútor. Preto sa ďalej touto skutočnosťou nezaoberal. Po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom mal vyšší súdny úradník preukázané, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

2/ Voči uzneseniu podal povinný sťažnosť, v ktorej uviedol, že ústavný systém v Slovenskej republike vychádza z princípov materiálneho právneho štátu (napr. I. ÚS 407/2010). Podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR k základnému právu na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Každý má právo, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna norma (IV. ÚS 77/02). Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež opakovaním pripomína, že nezávislé rozhodovanie všeobecných súdov sa má uskutočňovať s ústavou a zákonom ustanovenom procesnoprávnym, ako hmotnoprávnym rámcami. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania skutkovými a právnymi zisteniami došiel k extrémnemu nesúladu (I.ÚS 402/08) a hodnotenie dôkazov nemá racionálny základ, resp. dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietal, že oprávnený aj napriek písomnej výzve povinného, ktorou žiadal zaslať číslo účtu a sumu, ktorú má zaplatiť podľa rozhodnutia súdu, nereagoval. Povinný si bol vedomý svojej povinnosti zaplatiť nárok podľa exekučného titulu. Aj by zaplatil sumu, ktorú mal, ale bohužiaľ nemal kam poslať peniaze, nakoľko oprávnený platiace údaje neposlal a tieto si nemal kde zistiť. Mal za to, že sám nezapríčinil túto nútenú exekúciu. Exekúciu považoval za neoprávnenú a ten kto rozhodoval v tomto exekučnom konaní, pochybil. Povinný zaslal oprávnenému žiadosť o splátkový kalendár, ktorú oprávnený neakceptoval. Vzhľadom na absolútnu neprijateľnosť danej žiadosti, kedy povinný navrhol uhradiť právoplatné priznané trovy konania vo výške 1.154,55 Eur v splátkach po 30 eur mesačne, čo vychádza z konania a nie je povinný súd prvého stupňa nezastaviť exekúciu z toho dôvodu, že oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie. Súd prvej inštancie nemá brať do úvahy takéto konanie v rozpore a zámerným poškodením spotrebiteľa o navýšení exekučných trov, súd má byť nestranný. Preto povinný žiadal zastaviť túto neoprávnenú exekúciu a ďalej citoval čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a v súvislosti s ním poukazyval na judikatúru ústavného súdu. Základným predpokladom na úspešné a zákonné vedenie exekúcie oprávneného voči povinnému je existencia riadneho exekučného titulu. Riadnym exekučným titulom môže byť iba rozhodnutie, ktoré je vykonateľné. Právna teória rozlišuje medzi formálnou a materiálnou vykonateľnosťou. Formálnou vykonateľnosťou rozhodnutia sa rozumie dodržanie zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, uplynutie lehoty na plnenie a podanie, resp. nepodanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu. Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia (§ 42 Exekučného poriadku) je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. Súd je povinný skúmať, či sú podmienky formálnej vykonateľnosti skutočne splnené. Materiálne podmienky vykonateľnosti exekučného titulu sú napr. to, či účastníci označení v rozhodnutí skutočne existujú, resp. či skutočne existovali v čase vydania rozhodnutia, teda či nejde o rozhodnutie voči nejestvujúcemu subjektu, pričom účastníci musia byť v rozhodnutí dostatočne individualizovaní. Materiálnym predpokladom vykonateľnosti je tiež určenie lehoty na plnenie, vymedzenie rozsahu. Nález ÚS SR, sp. zn. III. ÚS 107/07 v ktorom sa o. i. uvádza, že k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 ústavy), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. m. m. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a IL ÚS 80/99), teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované (IL ÚS 243/05), pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Navrhol aby, súd po dôkladnom preskúmaní všetkých vyššie uvedených skutočností a po vykonaní všetkých navrhovaných rov konania a trov exekúcie zastavil .

3/ Nakoľko povinný v sťažnosti neuvádzal žiadne nové skutočnosti, ku ktorým by sa už oprávnený nevyjadroval v súvislosti s jeho návrhom na zastavenie exekúcie, a z ktorých by vyšší súdny

úradník pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie nevychádzal, sudca sťažnosť povinného pred rozhodnutím nedoručoval oprávnenému na vyjadrenie, ale bude mu doručená spolu s týmto rozhodnutím.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9/ Podľa § 568 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ak dlžník nemôže splniť svoj záväzok veriteľovi, pretože veriteľ je neprítomný alebo je v omeškaní alebo ak dlžník má odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom, alebo veriteľa nepozná, nastávajú účinky splnenia záväzku, ak jeho predmet dlžník uloží do úradnej úschovy. Vynaložené potrebné náklady s tým spojené znáša veriteľ.

10/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv.

11/ Podstatou sťažnosti povinného bolo tvrdenie povinného o nevedomosti účtu, na ktorý má uhradiť trovy základného konania, priznané exekučným titulom. Vyšší súdy úradník nepovažoval také tvrdenie za dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, s čím sa stotožňuje aj sudca a dodáva nižšie uvedené.

12/ Povinný správne v sťažnosti poukázal na to, že predpokladom exekúcie je vykonateľný exekučný titul, a to tak formálne, ako aj materiálne, avšak nepreukázal, že by predložené rozhodnutie Okresného súdu Levice, sp. zn. 13Csp/68/2019-271 zo dňa 09.06.2022, požiadavky vykonateľnosti nespĺňalo. Súd preto konštatuje, že uvedené rozhodnutie je riadnym exekučným titulom podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, nakoľko je jednak formálne vykonateľné, čo preukazuje doložka právoplatnosti a vykonateľnosti predložená oprávneným v rámci návrhu na vykonanie exekúcie a jednak materiálne vykonateľné. Materiálnym predpokladom vykonateľnosti exekučného titulu je presná individualizácia oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností na plnenie, presný rozsah a obsah plnenia a presne stanovená lehota na plnenie. Aj tieto požiadavky exekučný titul spĺňa. Z výroku exekučného titulu je dostatočne zrejmé kto má byť príjemcom predmetných finančných prostriedkov (právny zástupca oprávneného). Podmienkou presnej identifikácie povinnosti na plnenie nie je údaj

o účte právneho zástupcu, na ktorý sa má plniť. Zo žiadneho právneho predpisu totiž nevyplýva súdu povinnosť uviesť vo výrokovej časti rozhodnutia číslo bankového účtu, na ktoré je potrebné uhradiť trovy konania. Preto absencia údajov o čísle účtu právneho zástupcu oprávneného (v postavení žalovaného v základnom konaní) vo výroku exekučného titulu, nemá za následok nedostatok materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu a nemôže predstavovať žiaden z dôvodov neprípustnosti vedenej exekúcie. Zároveň zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva oprávnenému povinnosť oznamovať povinnému číslo bankového účtu, na ktoré je potrebné uhradiť trovy konania. V zmysle § 561 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak možno záväzok splniť viacerými spôsobmi, má právo voľby dlžník, ak nebolo dohodnuté inak. Výrok uznesenia súdu neukladal povinnému povinnosť zaplatiť trovy konania na bankový účet právneho zástupcu žalovaného (výrok znel „k rukám právneho zástupcu žalovaného“, čím sa má na mysli, že príjemcom a platobným miestom bol právny zástupca oprávneného), preto mal povinný možnosť uvedenú peňažnú povinnosť splniť viacerými spôsobmi (napr. zaplatením v hotovosti, prostredníctvom peňažného podniku alebo prostredníctvom poštového podniku). Povinný v konaní predložil list, ktorým kontaktoval oprávneného za účelom splnenia dlhu v splátkach a oznámenie čísla účtu. Právneho zástupcu oprávneného nekontaktoval (nepredložil o tom žiaden dôkaz, pričom právny zástupca oprávneného uviedol v rámci svojho vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie, že žiaden list od povinného neobdržal). Povinný súdu nepreukázal, že by sa pokúsil vykonať úhradu iným spôsobom ako plnením na účet (napr. osobne alebo prostredníctvom poštového podniku na adresu právneho zástupcu oprávneného). Bolo vecou povinného, aby vyvinul (dostatočnú) aktivitu vo vzťahu k úhrade trov konania, nakoľko sa jednalo o jeho povinnosť, ktorá mu bola uložená rozhodnutím súdu. Preto ak aj oprávnený nereagoval na jeho výzvu o oznámenie čísla účtu, neznamenalo to, že povinný nemohol uhradiť svoj záväzok iným spôsobom. Napokon ustanovenie § 568 Občianskeho zákonníka pamätá aj na prípady, kedy povinný nemôže splniť svoj dlh veriteľovi (pretože veriteľ je neprítomný alebo je v omeškaní alebo ak dlžník má odôvodnené pochybnosti, kto je veriteľom, alebo veriteľa nepozná) a preto povinný mal aj možnosť zložiť predmet dlhu do úradnej úschovy. Povinný však ani túto možnosť, priamo predpokladanú zákonom, nevyužil a nezložil trovy, ktorých vymoženie je predmetom exekúcie, do úradnej úschovy, čím by došlo k splneniu dlhu.

13/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov, kedy povinný netvrdil a ani nepreukázal žiaden z dôvodov, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená, sudca podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP jeho sťažnosť voči uzneseniu vydanom vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 13Ek/2272/2022 zo dňa 28.10.2022, zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).